

1 a 3

Dll, 12/12/2011 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Bé, en realitat el títol correcte era “De 1 a 3”, però després del Madrid-Barça quedava millor. Perquè de 1 a 3 consultors catalans al Vaticà és **el marcador que s’ha aconseguit aquesta darrera setmana**. Triplicant.

Al monjo de Montserrat i rector del Col·legi Grec de Roma Manel Nin, consultor a la Congregació per a les Esglésies Orientals, aquesta setmana s’hi ha sumat [Xavier Morlans](#) a Nova Evangelització i [Francesc Torralba](#) a Cultura. Junt amb l’activista i admirador de CatalunyaReligió.cat Josep Miró i Ardèvol al Consell per als Laics, i amb Josep Maria Cullell com a assessor econòmic, aquesta és **la selecció de catalans vinculats com a membres, consultors i assessors als organismes vaticans** -si no m’he descomptat i deixant en una altra lliga als mitrats-. És a dir, persones que no hi treballen ni en depenen, però que tenen relació directa amb la Santa Seu.

Evidentment és una bona notícia primerament pel perfil dels escollits. Morlans i Torralba són del millor que podem portar pel món. És sobretot **un merescut reconeixement**, ja que a efectes pràctics només comporta més feina i més reunions per fer un servei a la Santa Seu. Però **pocs són els cridats que són escollits com a consultors** entre tots els catòlics d’arreu del món.

Per extensió és també **un reconeixement a l’Església catalana**. Coincideix amb dues persones de l’Església de Barcelona que han treballat per la resta de diòcesis catalanes; Morlans aportant la seva experiència pastoral a diversos bisbats, i Torralba que no queda comarca on no hagi “predicat” i que a més de la seva tasca docent a Barcelona també li [han confiat la formació](#) al bisbat d’Urgell.

Però a més del mèrits propis i col·lectius, aquests nomenaments pontificis també mostren de què serveix **anar fent xarxa romana**. Si Ravasi o Fisichella han proposat a Torralba i Morlans és perquè coneixen i aprecien la realitat i persones de l’Església que es mou a Catalunya. Ni més ni menys que d’altres, però la nostra la coneixen de primera mà i pel que els hi expliquen **gent d’aquí que volta per allà**, no per quatre tòpics gastats. Una xarxa que s’amplia amb dos ambaixadors més.

Resumint, dos nomenaments pontificis que reconeixen que **des de les diòcesis de Catalunya és té alguna cosa a aportar a la resta de l’Església catòlica**. I aquest és el repte més important. Més que per la vanagloria i l’exaltació, aquestes dos nomenaments són sobretot **una nova exigència**. L’exigència de creativitat i excel·lència col·lectiva per poder aportar el millor.